

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 13 липня 1985 року

№ 84 (3591).

Ціна 2 коп.

ЖНИВА-85

Пішло

перше зерно

Вийшли в поле комбайни колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС. У перший день роботи несприятлива погода завадила механізаторам виконати заплановане. Але перше зерно вже доставлено на хлібоприймальний пункт. Зокрема, комсомольсько-молодіжний екіпаж братів Валерія та Миколи Соковців намолотив 291 центнер зерна.

А. КОЛІСНИК.
Петрівський район.

Довірили

молоді

Набирають обертів жнива у нашому районі. Особливо відзначаються комбайнери колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС, які працюють вахтовим методом. Перші дні досвідчені класи зернові у валки, а молоді збирали хліба на-

прямку. Відзначився Анастасій Козир, який обробив 42,5 гектара і намолотив 745,9 центнера зерна. Непогано попрацював і комсомолець Іван Анашєв — з площі 34,5 гектара зібрав 711,5 центнера збіжжя.

С. ДУЖОНКОВА.
Інструктор РК ЛКСМУ.
Онуфріївський район.

І хліб, і пісня...

Всі 44 заклади культури Кіровоградського району підготували на період жнивної кампанії спеціальні програми. Крім того, агітбригада кожного колгоспу під час жнив ітиме в поле, нестиме пісню, запалюватиме танок трудівникам полів.

Пройдуть обмінні виступи колгоспних агітбригад. Так, наприклад, агітбригада колгоспу імені Шевченка (с. Первозванівка) виступатиме в с. Калинівці, в той час як агітбригада Ка-

лнівського сільського будинку культури продемонструє свої мистецькі сили перед трудящими Первозванівки; в колгоспі «Україна», що на території сіл Соколовки та Черняхівки, виступатиме Бережнівський будинок культури.

Насичена програма у агітбригади районного будинку культури. В десяти віддалених селах Кіровоградського району виступатимуть агітбригади зі спеціальною програмою під девізом «Жнива-85 — темпи і якість». Щоранку під час жнив із районного центру виїжджатиме агітпоїзд. В його складі, крім агітбригадівців РБК, їздитимуть працівники лікарні, служби побутової торгівлі.

Ну, і звичайно, в кожному колгоспі на полі відкриті агітпости, сюди приходять бібліотекарі з книжками, свіжими газетами, журналами.

Наш кор.
Кіровоградський район.

Співчани цеху № 7 Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР гордіться секретарем своєї цехової організації Анатолієм СЕРБІНИМ — він по праву носить звання «Кращий за професією» (вона у нього, до речі, із числа тих, що не часто зустрічаються — вварцеду), нагороджений знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятиріччя».

Фото В. ГРИБА.

КОРМИ — ТУРБОТА
КОМСОМОЛЬСЬКА

ЗВИТЯЖЦІ КОРМОВОГО ПОЛЯ

Першість на заготівлі кормів утримує комсомольсько-молодіжна кормодобувна ланка колгоспу імені Артамонова. Співчани молоді заготовлено 4225 центнерів сіна, 2222 — сінажу, 4750 — силосної маси, 1750 — трав'яного борошна. Кращими є комсомольці Григорій Кавка, який на тракторі Т-150 заготовив 1460 центнерів зеленої маси та водій автомобіля САЗ-3503 молодий комуніст Микола Поліщук, який відтранспортував 2000 центнерів зеленої маси. За успіхи в роботі обидва кормозаготівельники нагороджені грамотами райкому комсомолу.

Г. ШАЛАПКО.
Вільшанський район.

Над широким Дніпром лине пісня

НАШ СУЧАСНИК

розкуто...

Ті здається, що в цьому селі живе не чотири роки, а давно-давно — настільки воно стало для неї рідним і дорогим. І красивим: не зрівняти ні з яким іншим.

Сестра Ніна тоді кликала в гості: приїдь, подивись — там така краса, така краса! І більше слів не вистачало, щоб розказати про Деріївку. Побачиш, мовляв, сама. А ще спокушувала тим, що колгосп економічно багатий.

І Ліда заважилась. Вибрала час навідати сестру, а заодно й... Ні, таке щось манило її в Деріївку.

Вона нетерпляче чекала його та все перепитувала по дорозі в людей: вже скоро? Бо хотілось піймати мить першого враження, боялась, що пропустити... А коли, попелюшавши крутими асфальтами й шосейками, повз які раз по раз зближувала на хвилину-другу далека голубина води, автобус вибрався на пагорб і очам відкрилась білошайна долина, а далі з прибережними садками і молодими світло-зеленими вербами простелився Дніпро — в неї перехопило подих.

І вона, Ліда Демчук, подумала тоді, що не відшукавши сестриної хати: я буду жити в цьому селі. Аж самовпевнено подумала — так тоді їй було добре і бачилось далеко. Та й не сумнівалась, що чоловік не перечекає. Сьогодні їхня хата — в Деріївці. До ферми дорога найближча з усіх доріг, які були в її житті.

Почалася вона від поро-

га батьківської хати ще в шкільні роки. Мама в них доїла корів, то бігали на поміч усі. Четверо сестер: Ніна, Ольга, Ліда, Валя. Помагали мамі по черзі, а як зберуться, бувало, гуртом, то доярки тільки жартують з Прудких (дівоче їхнє прізвище), а потай заздрять матері, що таких дочок має...

І троє вибрали мамину стежку. Вона навчила їх своїй роботі, передала все, чого надбала за довгі й часом нелегкі фермські будні, аби вдалися з дочок хороші доярки, аби любили вони роботу свою, бо тільки при такій умові будуть високі надої, буде жирним молоко.

З першим секретарем райкому комсомолу Ярославом Мендусем я добрався в Деріївку під вечір, коли сонце червонішало й опускалось над вітряком, а в чистих охайних корівниках уже дзикали доїльні апарати — почалося вечірнє доїння.

— Ліди Демчук немає сьогодні? — привітавшись, запитав Ярослав літню, запнуту біленькою хустинкою жінку.

— Була зранку, але вона сьогодні, здається, вихідна, — і, заглянувши через ряд, де стояла Лідина група, коло якої поралась молода жінка, підтвердила. — Вихідна...

Вони ще довго говорили. Про холодильник, який

недавно зіпсувався, і молода з їхньої ферми через це не можуть приймати першим сортом, за що жінка дякувала і секретар знічено приймав ті подяки: нема за що, нема за що... А я думав, що, мабуть-таки й справді живе молода доярка Ліда Демчук своєю роботою, якщо інші доярки не помічають її вихідних.

— Іздила в Онуфріївку курчаток взяти з інкубатора — своє хазяйство тримаємо, бо як же без цього, треба мати й домашній клопіт, — посміхалась господиня, коли ми знайшли ту затишну в молодих вишнях вулицю. — А вранці заглянула на ферму... Зараз корівок треба глядіти: почали телитись мої руденькі.

Ліда розказувала про дружний їхній комсомольсько-молодіжний колектив доярок — молодих і завзятих Марію Задорожню й Ірму Францук, про досвід Лізи Іванівни Козир, про порядок і дисципліну на фермі («Вранішнє доїння починаємо рівно о шостій — ні на хвилину пізніше чи раніше. Корови звикають до режиму. А від дисципліни й результати. Тепер саме

від дисципліни, бо з коровами зараз проблем нема...»), про добрі заробітки. А ще про хлопчиків своїх Володимира й Олега:

Через два місяці після народження Олега вона пішла на роботу. Пішла наче відвідати дівчат, та й уже не могла zostатися вдома: тримала її ферма, кликала. Й чоловікові вдома трохи боязко було признатися (малесеньке дитинча — два місяці всього!), але Віталій тільки зітхнув: ти, мовляв, мати — тобі видніше.

І того ж року вона стала однією з кращих молодих доярок району — 4109 кілограмів молока надоїла вона від кожної своєї руденької. Нині за півріччя — 2140 кілограмів і третє місце серед молодих доярок району.

...Ми, прощаючись, пропонуємо Ліди Демчук ма-

шину до ферми, але вона відмовляється: тут же близько, зовсім під боком, під пісками... І тоді насамкінець Ярослав наче дорікає:

— А чого ж не розказала, як тріо голосисте у Деріївці з'явилося?

— А що розказувати? На ферму йдем — співаємо, з ферми — співаємо... Тоді хтось і запропонував: ви б отак утрюх і на сцену вийшли. Та й баяніст же свій — чоловік мій художнім керівником у клубі.

Вона помовчала грохи й, наче згадавши щось, додала:

— Була недавно в Кіровограді, там у міському кінотеатрі на фотовиставці картонка є: наше тріо, Іван Корзун з «Кіровоградської правди» знімав. Попросіть його, щоб вислав...

Цю фотографію ми пропонуємо сьогодні читачам «Молодого комуніста»: співає тріо сестер, доярок з колгоспу «Дружба» Онуфріївського району — Ніна

Забігай, Лідія Демчук і Валентина Лодига.

Бачу зараз той крутий буйнотравий косогір за селом. Бачу темного на світлому фоні неба, на голубому тлі широкої слов'янської ріки давно вмоклого трудягу-вітряка, бачу їх тріо — їхню легку повільну ходу, їхні ширі відкриті пружному літньому вітрові лиця, їхні барвисті під разками блискучого намиста вишиванки й квітчасті хустини, підперезані яскраво-червоними китайковими поясами — й чую їхню улюблену пісню:

Чорноморець, матінко,
чорно-о-морець
Вивів мене босую
на мо-о-орозець...

І ніщо більше не відвертає мою увагу, ніщо не порушує ту мелодію, що починає звучати в душі, бо співають сестри про долю жіночу, бо лине, мов над роками, понад сивим зачарованим Дніпром українська пісня...

В. БОНДАР.
Онуфріївський район.

На знімку: співає тріо доярок колгоспу «Дружба», сестри (зліва направо) Ніна ЗАБІГАЙ, Лідія ДЕМЧУК, Валентина ЛОДИГА, аккомпанує Віталій ДЕМЧУК.

«І в дорогу далеку...»

Солдатська вдова Ядох-ха Яківна Парокінна виросла і виховала п'ятеро дітей. Станіслав став льотчиком, Володимир — ковалем, Ніна — бухгалтером, Майя — ткалю, Катерина — інженером. Всі вони, діти лейтенанта Андрія Парокінного, залишили добрий слід на землі, і в першу чергу в цьому заслуга матері, яка вчила їх бути добрими, чесними, возвеличувати на землі високою вірністю Вітчизні, пам'ятаючи батька-солдата...

Таких як Ядохха Яківна в селі Підвисокому Ново-архангельського району тепер лишилось п'ятдесят чотири — 54 літніх жінки — дружини полеглих воїнів. Всіх їх запросили на сцену будинку культури, де вже сьомий раз влаштовують вечір солдатських вдів. Комсомольці місцевого колгоспу «Дружба» вручали їм подарунки і квіти. На вечорі було зачитано вітання-теграму голови Комітету радянських жінок, першої жінки-космонавта В. В. Терешкової, надіслану на адресу вдів.

Йшли солдатські вдови до обелісків. А з ними комсомольці Олександр Натхір та Віктор Семенченко, яких того дня проводжали до лав Радянської Армії. І вони, дружини загиблих солдатів, дали напуття майбутнім воїнам — стояти на зорьному кордоні, бути пильними, вірними Батьківщині. Як вони, їх діди, прадіди, котрі не повернулися з рідне Підвисоке.

На вулиці Миру

дали клятву на вірність Батьківщині комсомольці Устинівки — перед колишнім фронтовиком І. П. Любичем, солдатською вдовою Н. М. Пасічник, перед комуністами і ветеранами праці. Тут, на святі вулиці Миру, перший секретар райкому комсомолу Олександр Щерук розповів, як юнаки і дівчата району готуються до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

Називають поіменно

1205 загонів червоних слідопитів, 820 тимурівських загонів області брали участь в експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», операції «Згадаймо всіх поіменно». Вони збирали численні матеріали для 230 музеїв і кімнат бойової слави. В цій справі відзначилися і комсомольці та піонери села Іскрівки Петрівського району, де відкрито музейну кімнату 48-ї гвардійської стрілецької дивізії. В гості до Іскрівки з Поволжжя приїхав членовласник села колишній зв'язковий Валі Мінгалимов — кавалер ордена Слави третього ступеня, з яким налагодили листування червоні слідопити, збираючи матеріали про воїнів-земляків, визволителів села від німецько-фашистських загарбників.

Наш кор.

КОР.: Вячеславе Івановичу, які тепер основні завдання поставлено перед конструкторським бюро?

В. І. СИДОРЕНКО: Мабуть, перш ніж говорити про завдання, скажу, що наше бюро остаточно сформувалось у 1981 році. З його створенням, в міру удосконалення як самостійної (в певному розумінні) одиниці оформився центр науково-технічної думки, що дозволяє вирішити технологічні проблеми відтворення обладнання, скоротити затрати ручної праці (і, таким чином, довести рівень механізації до 73,1 процента), забезпечити виконання завдань по впровадженню порошкової металургії. Загалом, усе це широкі кроки до створення друкарських машин нового покоління...

КОР.: І все-таки головні напрямки — це...

В. І. СИДОРЕНКО: Їх п'ять. Перший: забезпечення працездатності імпортного технологічного устаткування. Сюди входить і розв'язання питань відтворення устаткування з метою відмови від закупівель по імпорту як за частини, так і окремих позицій обладнання.

Суть другого напрямку — комплексна механізація виробництва і скорочення затрат ручної праці за рахунок впровадження промислових робіт, маніпуляторів і традиційних засобів механізації.

Виготовлення деталей методом маловідходної ресурсозберігаючої технології, тобто застосування порошкової металургії — це третій напрямок. Найконкретніший четвертий — створення електронної друкарської машини, інакше кажучи, підвести під неї «електронну базу», — електроніку і мікропроцесори.

І останній, п'ятий напрямок — автоматизація проектування, що скоротить строки розробки, звільнить конструкторів і технологів від рутинної праці, зекономить їм час для нових творчих пошуків. В

основі САПР — системи автоматизованого проектування — впровадження електронно-обчислювальних машин...

КОР.: А тепер дещо несподіване запитання: що спільного між винайденням парової машини і стрибками у висоту?

В. І. СИДОРЕНКО: (посміхається). Розумію, куди

безумовно, усі ці технічні новинки дозволили об'єднати значно підвищити продуктивність праці, знизити собівартість продукції, вивільнити робочі місця. Поліпшилася психологічний фактор: тепер так звану «нудну» монотонну роботу виконує техніка...

Зараз орієнтуємось на гнучке автоматизоване

Нам потрібні спеціалісти сучасних професій з високою і обов'язковою, спеціальною освітою. Конкретно — техніки по налагодці робіт, верстатів з числовим програмним управлінням, регулювальники.

Як виходили і виходимо із ситуації, що склалася? Щорічно відбирали двадцятьох випускників КІСМУ.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Ширше крок, НТП

Переорієнтація кожного підприємства, галузі, всього народного господарства на інтенсивний шлях розвитку, — як відзначалось на всесоюзній нараді в ЦК КПРС з питань прискорення науково-технічного прогресу, — життєва необхідність, яка диктується зростаючими завданнями партії по підвищенню загальнонародного достатку. Справа особливої ваги тут — масове забезпечення технікою нових поколінь, здатної істотно підвищити продуктивність праці, відкрити шлях до автоматизації всіх стадій виробничого процесу. І досвід передових колективів переконує, що один з ефективних шляхів до поліпшення економічних показників — активне застосування нових засобів виробництва на базі найновіших досягнень науки і техніки. Серед них, зокрема, верстати з числовим програмним управлінням, обробні центри, роботи, маніпулятори...

Наш кореспондент веде розмову з директором спеціального конструкторсько-технологічного бюро (СКТБ) Кіровоградського виробничого об'єднання «Дружмаш» В. І. СИДОРЕНКОМ.

ви гнете. Що спільного? Багато чого. Уже хоча б того, що технічний прогрес, як і спортивні рекорди, не має меж. Шлях до високих спортивних досягнень неважливий. Ось так і тут: ще недавно «безлюдні» підприємства, повністю автоматизовані конвейери здавались фантастикою. А сьогодні терміни: роботи, маніпулятори, гнучке автоматизоване виробництво — не просто слова, а об'єктивна реальність.

На нашому виробництві з'явилися осередки гнучкого автоматизованого виробництва — верстати з числовим програмним управлінням, роботи, маніпулятори. Думаю, не варто обтяжувати сказане конкретною цифрою.

виробництва. До речі, коротко поясню його переваги. Крім гнучкості (можливості перебудовуватись на випуск нових деталей), у ГВУ є ще один головний атрибут — комплексна автоматизація. Що це означає? Практично 24 робочих години на добу, вивантажено висока продуктивність праці. Так, ми вже дозволяємо собі мріяти і про це.

КОР.: Вячеславе Івановичу, де беруться оті знавці складної техніки, яку ви називали вище?

В. І. СИДОРЕНКО: Дійсно, створення бази для виховання кадрів науково-технічного прогресу на нашому об'єднанні — проблема номер один.

Їх професії, на жаль, далекі від тих, що нам потрібні, але що адієш!

Погодьтеся, це не розв'язання проблеми. А ось «рідні» для нас професії електронщиків, математиків, програмістів, які готують Одеський інститут зв'язку, Київський політехнічний інститут та Харківський інститут електроніки практично обминають наше об'єднання.

КОР.: І який ви бачите вихід?

В. І. СИДОРЕНКО: Вихід! Настав час вирішити проблему підготовки спеціалістів сучасних професій для «Дружмашу» у своєму регіоні. Та назвіть якщо це вдасться зробити, то найпростіші підрахунки показують, що не скоро. Належна віддача від цього спеціаліста буде не раніше, як через 8 років: 5 — навчання, 2 — армія, щонайменше рік — становлення.

Та й якщо так буде, то тільки за майбутньому. І не в найближчому. Тому нині підшукуємо на об'єднанні більш-менш підготовлених спеціалістів і посилюємо їх на короткотермінове навчання в галузевий інститут. За останні п'ять років таке навчання пройшли 199 осіб із 346 працюючих у СКТБ.

КОР.: Отже, фактично одна проблема — проблема кадрів?

В. І. СИДОРЕНКО: На жаль, ні. Це — матеріаль-

но-технічне забезпечення науково-дослідницьких робіт, підвищення творчої активності молоді.

У нас є автоматизоване робоче місце АРМ-М, на базі якого розробляється і впроваджується система автоматизації проектування прес-форм для виробництва виробів з металопорошку і спрощених програм для верстатів з числовим програмним управлінням. Завдяки своєчасній допомозі Олександрівського електромеханічного заводу придбано і успішно експлуатуються два обчислювальні комплекси В-7, які дозволили розпочати розрахунки створення друкарської машини нового покоління із застосуванням електроніки і мікропроцесорів. Однак цей процес можна було б прискорити і підвищити ефективність роботи розробників, якби завод знайшов можливість поставити нам програмно-налагоджувальний комплекс КРАМ.

КОР.: Ну, і на завершення, мабуть, традиційне для молодіжної газети запитання: який внесок молоді у загальні здобутки колективу?

В. І. СИДОРЕНКО: А як ви думаєте, хто перший поїде переучуватися? Звичайно, молода людина сама у нашій роботі має кращі перспективи. Із 346 працюючих майже половина — молодь.

Мабуть, є резон назвати кращих молодих конструкторів. Це безпосередній учасник розробки друкарської машини Василь Новосолов, один із провідних розробників по відтворенню імпортного устаткування, секретар комсомольської організації СКТБ Михайло Шварц, активний учасник створення засобів роботизації Олександр Романчук, один з основних спеціалістів з розробки і впровадження систем автоматизованого проектування Євген Полтанов... Та їхба всіх перелічити.

Розмову зі А. БЕЗТАКА.

Валентина Городишанова працює старшою піонервожатою Новомиргородської восьмирічної школи № 1. За час роботи учні її полюбили, охоче беруться за всі ті завдання, котрі їм пропонує.

Нині учні перших-четвертих класів відпочивають у піонерському таборі «Катюша», що працює при школі. В робочому плані табору — знайомство з багатоманітною природою рідного краю, зустрічі з людьми цінах доль і біографій. І немала заслуга в тому, що дітям у таборі цікаво, належить Валентині Миколаївні.

На малюнку: старша піонервожата В. М. ГОРОДИШАНОВА.

Малюнок В. ШУЛЬГИ.

КОМСОМОЛОМ ВИХОВАНІ

Квиток № 4567709

Моя розповідь почне-тьсЯ із урочистого вечора в будинку культури залізничників станції Помічна, що відбувся напередодні святкування 40-річчя Великої Перемоги. Міцно тиснувши руки, зі словами вдячності й поваги перший секретар Добровеличківського райкому Компартії України В. М. Шикита та голова міськради народних депутатів А. Г. Пушкар'юв вручали ветеранам війни і праці пам'ятні ювілейні медалі «40 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.».

Прийшла додому із відзнакою і вона, Анастасія Іллівна Болгуновська. Потім показувала мені сімейний архів, де серед поштових паперів та фото побачив я комсомольський квиток. Ії спільчанський документ, яким хазяйка дуже дорожить.

Анастасії Іллівні небагато дитини комсомолі й молоді 80-х у першу чергу тому, що вона сама — комсомольський ветеран. Не без гордості згадує і ті «свої» роки цікавих спільчанських справ.

Трудиться почала у Севастополі. У лютому 41-го прийшла працювати в уп-

равління пожежної охорони НКВС Севастополя. У ніч з 21 на 22 червня, пригадує А. І. Болгуновська, по місцевому радіо прозвучав сигнал бойової повітряної тривоги. Це створювало: до навчальних тривог севастопольці при звичайності, а тут... 22 червня почали надходити страшні звістки про цілі квартали руйнувань і пожеж, перші жертви. Почалася Велика Вітчизняна війна.

Уранці ж Анастасія Іллівна прийшла в управління. Її та інших було видано форму, переведено на казармовий стан. Анастасія стала комсомольським секретарем бійців пожежної охорони. Жінки нарівні з чоловіками під бомбардуваннями, артобстрілом гасили пожежі, рили протитанкові рови. Пожежна частина, в якій працювала Анастасія, була прирівнена до військової, тому мови про евакуацію не могло бути.

Та, незважаючи на пря-мо героїчні зусилля оборонців міста, становище з кожним днем ускладнювалося. Після 250 днів оборони, коли вийшли резерви боеприпасів, продовольства й питної води,

Ставка Верховного Головнокомандуючого наказала залишити місто. Це було зроблено 4 липня 1942 року, але ще до 9 липня на окремих ділянках йшла нерівна боротьба. У ті дні із Севастополя евакуювалася і Анастасія, переїхавши до Краснодару.

Зберігаючи в кишені на грудях комсомольський квиток, працювала згодом Анастасія Іллівна після звільнення республіки у Помічанському відділенні Одеської залізниці, опісля в Управлінні Військового Коменданта, а останній час — у помічанській СШ № 1.

Протягом довгого періоду Анастасія Іллівна Болгуновська була секретарем комсомольської організації відділення залізниці, членом вузлового комітету комсомолу. Як комсомольський ветеран зустрічається з молоддю та учнями Помічної, була учасницею зустрічі ветеранів на честь 50-річчя вузлової комсомольської організації.

Своїм вдячним слухачам комсомольський ветеран з любов'ю розповідає про мужніх захисників міста-героя Севастополя і закликає юних колег робити максимум для того, щоб усе ними почуте залишилось лиш історією, щоб не було більше воєн.

О. КОРНИЦЬКИЙ.
м. Помічна, Добровеличківський район.

ПЕРЕМОЖЦЯМ — ВІТАННЯ

З першого червня по перше липня обласне агентство «Союздрук» разом з редакцією «Молодого комунара» проводило конкурс кіоскерів і продавців магазину по культурі обслуговування покупців. В конкурс брали участь 156 кіоскерів та продавців. За умовами вони повинні були забезпечити високу культуру обслуговування покупців, естетичне оформлення кіосків, вдале реклами товарів, продемонструвати вміння вищати знання населення на періодичку, пропонувати покупцям потрібні газети та журнали відповідно до цих запитів.

Покупці надіслали листи про хорошу роботу кіоскерів кіоску № 30, де працюють Я. Яновський та І. Судариков, кіоску № 13

обласного центру (кіоскер Ж. Квікер, Е. Суркова), кіоскера з Побузького О. Здержко та інших.

Комісія по проведенню конкурсу визнала переможцями ветеранів війни і праці Я. А. Яновського й І. П. Сударикова. Їх буде нагороджено грамотою газети «Молодий комунар» і першою грошовою премією.

Цитуємо один з листів про роботу цих кіоскерів: «В наш час важко обійтися без преси. Як необхідно своєчасно взяти її прочитати газету чи купити потрібні журнали! Все це можна придбати в кіоску № 30 міста Кіровограда, який завжди відчеплений, і де кіоскери Яновський та Судариков обслуговують вичинно й швидко, на всі питання дають вичерпні

відповіді. Пріємно купувати пресу в кіоску № 30». Так написав електрик В. Зверев з тресту «Кіровоградськбуд».

Але, на жаль, надходили на конкурс і листи протилежного змісту. Так, персоналія пенсіонерка, ветеран праці І. П. Кузана повідомила, що в місті Кіровограді по вулиці Карла Маркса в кіоску № 4 не завжди можна придбати свіжу газету чи журнал, а на запитання покупця кіоскер може відповісти неввічливо. В цьому кіоску працює С. Г. Волкова.

Друге місце в конкурсі зайняли Е. М. Суркова та Ж. М. Квікер, третє — О. М. Здержко. Всі вони також будуть нагороджені грамотами «Молодого комунара» та грошовими преміями.

ЗАВТРА — ДЕНЬ РИБАЛКИ

ДАРИ ГОЛУБОГО ГЕКТАРА

Гарний подарунок зробили собі гурдіники рибколгоспу імені Петровського. Днями рибалки досягли рубежу 5000 центнерів виловленої риби. Це — понад 200 процентів до плану. Вагомий вклад у цей успіх ланки. Л. Г. Потапенко, де працюють молоді рибалки Сергій Дубина та Олександр Шевченко. За перше півріччя нинішнього року вони виловили 313 центнерів тарані, товстолобика, судака, ляща, коропа, що складає 388 процентів до плану. Нелогічно працює і комсомольсько-молодіжний екіпаж сейнера у складі комсомольця Максима Махитка та Леоніда Суського, які план шести місяців виконали на 214,4 процента.

З успіхом вас, рибалки! Фото В. ГРИБА. Світловодський район.

Кращі господарі землі та техніки

Саме так атестують керівники Крушарського агропромислового комплексу Толбухінського округу НРБ членів молодіжної комплексної бригади з села Лозинце, очолюваної Жельо Генчевим. Попри несприятливі погодні умови цього року бригада провела весняну сіяку в оптимальні агротехнічні строки, здійснює дбайливий догляд за рослинами, сповна використовуючи потужність машино-тракторного парку, а також гербіциди.

Сталі успіхи в землеробстві нині й торік, коли молоді механізатори виборили першість у АПК і тринадцять з них були премійовані туркестанськими путівками до Горішних, викликали живий інтерес у гурдіників сусідніх господарств. Запорують високих темпів виробництва зерна та технічних культур є двозмінний режим роботи бригади. Перша зміна працює з 6 години 30 хвилин до 13 години, друга — з 13 до 20 години 30 хвилин.

Толбухінська адреса

На карті XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві є й така адреса: НРБ, м. Толбухін, фестивалний клуб «Дружба». З вальний клуб цього фестивалю культури усого закладу культури усого

пільно проходить збір коштів до фонду московського молодіжного форуму від концертів, які дають групи політичної пісні «Пламчкі» танцювальний ансамбль «Добруджа» та інші художні колективи молоді.

Окружна комсомольська організація вже внесла у фонд «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу» чималу суму коштів, одержаних від добровільної праці юнаків і дівчат у містах і селах Добруджі. Піонерські загони та дружини округу в ці дні здійснюють трудові десанти на збиранні металобрухту, вторинної сировини, допомагають сільським кооперативам у догляді за посівами, підготовці до жнив. Гідну зустріч фестивалю готують толбухінські училища імені Панайота Волова, Дори Габе, П. Р. Славейкова та піонерські загони районних центрів Крушари та Шабла.

Місце в строю

Щоб узагальнити передовий досвід боротьби за прискорення технічного прогресу у промисловості, редакція молодіжного видання окружної газети «Добруджанська трибуна» провела на машинобудівному заводі в м. Каварна зустріч з комсомольцями-виробничниками, чий робочий місяць визнано еталонним. У звіті «Місце, на якому працюєш — місце творчості» наведено кілька виступів робітників: Атанас ГЕОРГІЕВ, стругальник: Усі виготовлені мною деталі ідуть без перебірки відділом технічного

контролю заводу. Нині підтягнувся і мій змішник Димитр Стоянов. Він сумлінно виконує всі операції, як і я прагне, щоб наше спільне робоче місце було еталонним.

Хінчо ІВАНОВ, монтер. Високе завдання багато до чого зобов'язує. Це я добре усвідомлю і тому ще наполегливіше підвищую свою ділову кваліфікацію. А зосім недавно без відриву від виробництва одержав середню освіту. Дуже важливо, гадаю, обмінюватися досвідом економічній матеріалів, електроенергії.

Стоян УЗУНОВ, секретар заводського комітету ДКСМ. Впровадження еталонних робочих місць сприяло різкому зниженню плінності кадрів. В умовах нашого підприємства, де молоді становить близько 70 процентів працюючих, це вкрай важливо. Комітет комсомолу найбільшу увагу приділяє економічній та професійній підготовці молодих гурдіників, здійснює індивідуальний підхід і заохочує творчу активність, спрямовану на досягнення помітного технічного прогресу на виробництві.

Добірку за матеріалами толбухінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

КОЛОНКА ЗАПИТАНЬ І ВІДПОВІДЕЙ

Скільки коштує проїзд?

Редакція отримала колективного листа від кіровоградців — пасажирів автобусного маршруту № 74 (Будинок офіцерів — селище Нове). Вони цікавляться: чому проїзд до селища Нового коштує 20 копійок, а до станції Лелеківки, що знаходиться на такій же відстані (автошляхи йдуть паралельно) — п'ять копійок. До того ж, на автобусному маршруті № 13 (Будинок офіцерів — станція Лелеківка), діє система оплати за абонементними талонами, а на № 74 — гроші за проїзд одержує кондуктор. У чому ж різниця?

На запитання пасажирів відповідає начальник відділу експлуатації Кіровоградського автотранспортного підприємства В. П. Біленко:

Враховуючи кілометраж, витрати пального, затрати роботи рухомого складу, проїзд до селища Нового дійсно коштує 20 копійок. Різниця ж оплати на приблизно однакових за відстанню автомаршрутах пояснюється тим, що кілька років тому питання перевезення маршруту № 13 на систему оплати за абонементними талонами поставили перед міськвиконкомом ряд підприємств і організацій, зацікавлених у перевезенні своїх працівників. Різницю в доплаті покривають саме ці підприємства й організації. Щодо селища Нового, то автобусом № 74 люди, як правило, їдуть на роботу в місто, а чалуноліварний завод не має бажання взяти на себе витрати за перевезення людей, які на заводі не працюють.

Якщо нові

черевики порвані

Наша читачка з обласного центру В. Ковтун звертається до газети з запитанням: який порядок здавання взуття, якщо після покупки воно виявилось з браком? Відповідь дає заступник начальника управління торгівлі обласного конком Т. І. Гринченко:

Якщо в купленому взутті виявляються дефекти виробничого характеру, покупець має право зробити свій вибір протягом встановлених гарантійних строків: замінити його на місці покупки на взуття будь-якої моделі, або отримати грошову вартість дефектного взуття.

Щоб замінити недоброякісне взуття радянського виробництва, треба написати заяву за спеціальною формою. При заяві обов'язково має бути товарний чи касовий чек, наданий магазином, коли купувалося взуття.

Імпортне взуття з заявою покупки, касовим чи товарним чеком в п'ятиденний строк направляється магазином на експертизу. Рішення експертів повідомляється покупцю протягом трьох днів.

Якщо обмінюється браковане взуття на взуття іншої моделі, з покупцем проводиться відповідний перерахунок, виходячи з грошової суми, вказаної при покупці.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА»—

«АТЛАНТИКА»—1:0

Це був матч команд, які займали вищі місця в турнірній таблиці. Севастопольці йшли третіми, а кіровоградці — п'ятими.

Початок зустрічі пройшов у обопільній розвідці — ніхто з суперників не хотів ризикувати. Гості зачинили усі підступи до своїх воріт, збудувавши гру на контратаках. Але як тільки кіровоградські нападаючі заграли швидше, то стало зрозуміло, що захисники «Атлантики» не встигають за ними. Дуже прикро, але в технічному арсеналі гостей не знайшлося чогось іншого, ніж груба гра. І на зеленому полі можна було часто побачити лікаря «Зірки», який допомагав тому чи іншому футболісту. На 40-й хвилині захисник «Атлантики» Сергій Жуков з черговим раз не

за правилами зіграв проти Михайла Калити. Форвард кіровоградців по своєму «розрахувався» з грубіяном — відповів на це чудовим голом із штрафного удару метрів з тридцяти од воріт. Це був ювілейний 1300-й гол «Зірки» з чемпіонатах країни.

Після перерви гра проходила з перемінним успіхом, загрозливої ситуації

виникали біля обох воріт. На 75-й хвилині кіровоградці мали реальну можливість подвоїти рахунок після того, як воротар гостей Павло Паюров порушив правила. Та капітан команди Микола Латиш з пенальті влучив у перекладину.

Кінцівка зустрічі могла бути зіпсована не дуже чистою грою гостей. Але треба відзначити принципи дії суддівської бригади із Дніпропетровська, яка своєчасно гасила усі джерела антифутболу з боку наших гостей. Так, наприклад, С. Дієв після свистка арбітра забив м'яч аж за трибуни, а після попередження відповів лайкою. І ніяк не можна зрозуміти старшого гравця «Атлантики» В. Тугаріна, який ще апелював до арбітра у захист грубіяна.

В цьому матчі «Зірка» виступала у такому складі: Б. Філатов, В. Самофалов, О. Рябоконь, Я. Бобіляк (В. Гаман), С. Улицький, В. Димов, М. Латиш, Л. Федоров, С. Казанов, М. Налита, С. Ралюченко.

Наступну гру наші земляки проведуть 18 липня в Запоріжжі з місцевими торпедівцями.

С. БОНДАРЕНКО

ТАБЛИЦЯ

розіграшу чемпіонату країни з футболу серед команд шостої зони другої ліги

	І	В	Н	П	М	О
«Таврія»	23	16	4	3	45—14	36
«Шахтар»	23	10	8	5	24—17	28
«Зірка»	22	10	6	6	25—19	26
«Колос»	22	10	5	7	22—24	25
«Атлантика»	22	9	7	6	22—19	25
«Кристал»	23	10	4	9	26—26	24
«Зоря»	22	9	6	7	28—19	24
«Океан»	22	9	6	7	25—18	24
«Маяк»	22	8	6	8	23—21	22
«Кривбас»	22	4	11	7	11—17	19
«Новатор»	23	7	4	12	25—31	18
«Торпедо»	22	5	8	9	21—25	18
«Металург»	22	5	4	13	15—32	14
«Стахановець»	22	2	5	15	10—40	9

Спартакіада фінішувала

На кіровоградському стадіоні «Авіатор» відбулося урочисте закриття II Літніх Всесоюзних спортивних ігор серед вищих навчальних закладів цивільної авіації, присвячених 40-річчю Великої Перемоги і 50-річчю ювілею товариства «Спартак». Учасників змагань тепло привітали представники оргкомітету, суддівської колегії, центральної та української рад ДСТ «Спартак», Міністерства цивільної авіації, болівніки. Головний суддя змагань В. М. Трубочкін відзначив, що спартакіада показала хорошу спортивну підготовку учасників, особливо команд Києва, Кіровограда, Риги.

Похвальні слова були сказані на адресу керівництва Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації за добру підготовку і організацію змагань. Пам'ятними призами, дипломами та грамотами Міністерства цивільної авіації і ЦР «Спартак» нагороджені начальник КВЛУЦА М. Ф. Нікулін, завідувач нафтою фізичної і психофізіологічної підготовки Р. М. Манаров та інші.

Дипломи і кубки переможцям спартакіади вручили головний суддя спартакіади В. М. Трубочкін і представники центральної ради ДСТ «Спартак» В. Л. Кузнецов та Л. Г. Каткова.

Перше місце в загальнокомандному заліку зайняли

спортсмени Київського інституту інженерів цивільної авіації, які повезуть із собою перехідний прапор Міністерства, кубок і диплом першого ступеня ЦР ДСТ «Спартак»; команд Кіровоградського вищого льотного училища нагороджена за друге місце перехідним кубком і дипломом другого ступеня; на третьому місці — римляни, далі москвичі ленинградці, актибійці.

Українська рада ДСТ «Спартак» присудила ряд цінних спеціальних призов. Серед них приз «За волю до перемоги», який одержали легкоатлети Києва; приз «Кращий гравець спартакіади» вручений нападаючому футболісту команди КВЛУЦА Юрію Абоденку, котрий у вирішальному матчі з римлянами забив два голи. Окремим дипломом і пам'ятним призом галузевої газети «Воздушный транспорт» вручений керівництву Кіровоградського вищого льотного училища за відмінне матеріально-технічне забезпечення змагань та їх проведення.

Ще не стили оплески болівніків та звуки музики, а на стадіоні «Авіатор» уже почали тренування учасників дитячих спортивних секцій КВЛУЦА — наш майбутній спортивний резерв.

А. ЧЕРНИШОВ.

м. Кіровоград.

Музикант мимоволі?

Мені 15 років, закінчила восьмий клас. Раніше цікавилася музикою, а тепер ні. Проте вже третій рік батьки примушують мене відвідувати музичну школу. А мені там нецікаво, хоча я й люблю твори Баха, Моцарта, Бетховена. Я згодна з батьками в тому, що, можливо, знання музики мені в житті і знадобилося б, але, вважаю, що коли немає охоти до цього заняття, тоді все одно не буде. Та батьки цього не розуміють, купують мені навіть дорогі речі — аби тільки у музичну школу ходила. Через це майже щодня у нас конфлікти, мене звинувачують у тому, що не маю характеру. Я ж думаю інакше, але як розвирити обставинку, не знаю...

м. Кіровоград.

Шановні читачі, можливо, ви допоможете дівчині порадою?

Жанна Т.

ЛИСТ У НОМЕР

КОЛИСЬ
ЕКСЦЕНТРИЧНИЙ...

3 історії радянського джазу

Як ми знаємо, джаз зародився у Сполучених Штатах Америки. Європейські слухачі познайомилися з цим видом мистецтва у 1917 році, коли на гастролі до Англії, а потім до Бельгії, Франції та інших країн приїхав ансамбль під керівництвом Луїса Мітчела.

У цей же час почалося становлення джазу у нашій країні. Першим, хто познайомив радянських слухачів із цим мистецтвом, був поет Валентин Парнах, котрий у Парижі слухав негритянський ансамбль Луїса Мітчела. Через деякий час він організував «Перший у РРФСР ексцентричний оркестр джаз-банд», який дебютував 1 жовтня 1922 року у Москві. У 1924 році були організовані ще два ансамблі, що виконували джазову музику: харківський, який керував композитор Юлій Мейтис, та московський під керівництвом Леопіда Варнаховського. Великий вплив на розвиток джазу у нашій країні мало знайомство музикантів із негритянським джазом. У 1926 році у Москві, Харкові, Києві та Одесі гастролював ансамбль Френка Утгера, у якому грав видатний сопрано-саксофоніст Сідней Беше.

Після виступу негритянських музикантів інтерес до джазу у нашій країні помітно активізувався. У пресі все частіше з'являються статті про джаз, а у 1927 році організовується перший джазовий оркестр під керівництвом Олександра Цфасмана. Завдяки фільму «Веселі хлоп'ята» багато хто лам'яє колектив Леопіда Утгера.

У післявоєнний час іде перехід від пісенних до інструментальних форм джазу. Поряд з оркестрами, які продовжували традиції кращих колективів тридцятих років, з'являються невеликі ансамблі, що виконують імпровізаційну джазову музику. Великий вплив на розвиток джазу у СРСР мав Всесвітній фестиваль молоді та студентів (1957 рік, Москва). Під час фестивалю відбувся конкурс джазових колективів. Молоді радянські музиканти познайомилися з першокласними європейськими джазовими колективами. Після фестивалю більше виріс інтерес до джазу як серед музикантів, так і серед слухачів. Створюються нові джазові колективи, з'являються нові таланти. У багатьох творах радянських музикантів помітне бажання до створення композицій на національному матеріалі та використання засобів вираження, власних фольклору народів СРСР. Найбільш яскраво це помітно у творчості ансамблів «Алегро», «Арсенал», «Каданс».

Г. ХАРИТОНОВ.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

БЕРІТЬ УЧАСТЬ У ТИРАЖІ

28 серпня у Москві відбудеться тираж виграшів Все-союзної грошово-речової лотереї «XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів».

У тиражі випущено грошово-речової лотереї на загальну суму 50 млн. крб. Вартість одного білета — 1 крб.

Продаж білетів проводять громадські розповсюдженні із числа комсомольського активу, працівників ощадних кас, торговельно-роздрівної мережі, зв'язку й «Союздруку» з 15 червня по 28 серпня.

Загальна сума виграшів складає 25 млн. крб., тобто 50 процентів від суми, на яку випущено білетів.

За 1 крб. можна буде виграти: автомобіль «Москвич-люкс», «Москвич-2140», «ВАЗ-21063», велосипеди чоловічі й жіночі, мотоцикл «ИЖ-Юпитер», мопед «Кариати», телевізор кольоровий, магнітофони «Електроніка-302» або «Весна-205», холодильник, піаніно, акордеон з футляром, радіоприймач, фотоапарат, годинники чоловічі й жіночі, інші цінні речі.

Власники білетів, які виграли, можуть одержати також грошові виграші в розмірі 100, 75, 50, 25, 15, 10, 5 і 3 крб.

Купуйте білети фестивальної лотереї!

Беріть участь у тиражі!

Бажаємо удачі!
Обласне управління
Держтрудощадкас.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСНА АВТОШКОЛА

добровільного товариства
«Автомобілістів
УРСР»

ПРОДОВЖУЄ НАБІР УЧНІВ

на курси по підготовці водіїв категорії «А» — мотоциклістів, категорії «В» — водіїв легкових автомобілів.

Строк навчання — 1,5 — 2 місяці.

Початок занять — у міру комплектування груп.

По довідці звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова, 3. Тел. 3-03-98 3-53-44.

У районах області звертатися до голів міських і районних рад то-варистів.

РОЗПОВІДЬ НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

ВІДДАНИЙ ОРФЕЙ

Протягом майже двох десятиліть (подія в історії естради, де нові «зірки» спалахують і гаснуть досить часто, нечувано) Муслім Магомаєв був звичайно, говорить про нього лише як про естрадного виконавця неправильно. Тому, що за його плечима Бакинська консерваторія, оперна сцена, нарешті стажування в Італії, в легендарному Ла Скала. Але почалося все з самодіяльних, згодом професійних естрадних ансамблів. Перемога на Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Хельсінкі відкрила Магомаєву дорогу в чарівний світ мистецтва, музики. Там, в Хельсінкі, він виконав пісні «Бухенвальдський набат» і

«Хотят ли русские войны». Муслім ріс без батька, який загинув в останні дні війни. Ось чому так схвилювано і гнівно звучить в його виконанні пісня Вано Мураделі «Бухенвальдський набат», яку він присвятив пам'яті батька, пам'яті всіх загиблих в кривавій битві з фашизмом.

Магомаєв прийшов на естраду з патріотичними піснями, піснями боротьби і протесту. Цим піснями у його репертуарі завжди належало важливе місце. Разом з тим Муслім Магомаєв створив на естраді романтичний образ героя-сучасника, красивого, нахненного, ніжного, мужнього, пристрасного, вірного в дружбі, відданого в коханні. Пісні, які він включав до свого

репертуару, відзначалися глибоким змістом, чітким ідейним спрямуванням, красою мелодій. «Для мене однаково важливі і текст пісні, і її мелодія», — говорив Муслім Мухамедович. З цим важко не погодитися, пригадуючи пісенний репертуар артиста, — були б то пісні, що виконувалися вперше, чи пісні минулих років. Згадаймо, тільки деякі з них: «Благодарю тебя», «Загадай желание», «Синья вечность», романс із фільму «Вірні друзі».

Мені доводилось бу-вати на концертах Магомаєва і, скажу відверто, враження від них незабутні. Під час виконання пісень в залі стояла мертва тиша, здається, люди боялися дихати, поки він «снував між

своїх форте і піано», а потім ця тиша вибухала тривалими оплесками.

Ті, хто знає Магомаєва особисто, за-певняють, що це дуже проста, скромна людина, вихована в повазі до старших (на Кавказі це закон) і абсолютно бай-духа до слави. Найго-ловніше для нього те, що прозаїчно називається роботою. Поет Роберт Рождественський якось сказав, що до кожного концерту Муслім готується так, ніби це перший і останній концерт у його житті. Неважко в це повірити, пригадуючи кожен виступ Мусліма Магомаєва на естраді, його пісні, що увійшли в наші серця, як ось ця, прекрасна, ніжна:

Ты моя мелодия,
Я твой преданный
Орфей...

Його прекрасний ліричний баритон ніби створений для «Мелодии».

В. ЛЕВОЧКО.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Взлётная полоса

Музыка В. ДОБРЫНИНА Стихи М. ПЛЯЦКОВСКОГО

Взлетная полоса — это начало дня.
Звездные голоса в небо зовут меня.
Ветер шумит в ушах, солнце слепит глаза.
Вот она, в двух шагах — взлетная полоса.
Взлетная полоса есть у любой мечты.
В это поверил я, в это поверь и ты.
Взлетная полоса есть у судьбы любой.
Счастье нашел — держи и не играй с судьбой.
Сделай вперед рыжок и за друзей держись.
Взлетной полосой перед тобой вся жизнь.
Ты береги леса, ты береги поля.
Будет опорой нам наша с тобой Земля.
Ветер шумит в ушах, солнце слепит глаза.
Вот она, в двух шагах — взлетная полоса.

Подобастся публіці виконавська манера і голос соліст-ки народного самодіяльного вокально-інструментального ансамблю «Гарний настрій» (Кіровоградське СКТУ-14) Лариси БІЛЬЧЕНКО.

Фото С. ФЕНЕНКА.

ТВОРЧІСТЬ

Соло на пилці

Останнім часом ведеться багато розмов про те, що в сучасній музиці має місце застій — ВІА схожі один на одного, у всіх одні й ті ж інструменти, майже однаковий репертуар: виконавці копіюють один одного у сценічній манері. А я можу назвати колектив, подібний якому, мабуть, не легко підшукати не тільки у нас в області, а й десь далі. При Петро-корівському сільському будинку культури є оркестр шумових інструмен-

тів. Учасники його грають, як і в багатьох музичних колективах, на баяні, балалайці, сопілці. Та «зію-мишка», звичайно, не в цьому — тут звучать ще й... різні посуди, пральна дошка, пилка. Дивно? А слухачі у захваті і жорі конкурсу теж: про це свідчать, наприклад, най-вищі оцінки, які оркестр дістав на обласному теле-турнірі.

Л. ЮХИМЕНКО.
Новгородківський район.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2 45 00; відпо-
відального секретаря — 2 46 87; відділі
комсомольського життя — 2 46 57; листів
і масової роботи — 2 45 36; пропаганди
— 2 45 36; учнівської молоді — 2 46 87;
військово-патріотичного виховання та
спорту, фотолабораторії — 2 45 35; ого-
лошень — 2 56 65; коректорської —
3 61 83; нічної редакції — 3 03 53

БК 01167.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індент 61103

Зам. № 370. Тираж 58 500

Газета виходить у вівторок
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гніпни, 2.